

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่น่ารักเช่นพ่อ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จุต และจดจำพ่อผู้เป็นจุต

คำถาม: เหตุใดลูก ๆ แต่ละคนจึงจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามที่แผ่ทั่วทั้งโลกเพื่อจะอยู่ในการจดจำระลึกถึง?

คำตอบ: ลูก ๆ ดวงวิญญาณไม่สามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาปได้โดยที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่แผ่ทั่วและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้น ที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย การจดจำระลึกถึง คือ วิธีการที่จะปกป้องตนเองจากการถูกลงโทษของดารามราชเช่นกัน ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มายาสรางพายุ ดังนั้นจึงทำความเพียรพยายามอย่างแผ่ทั่วที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วลูกจะกลับมาน่ารักเช่นลักษมีและนารายณ์

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ นี่คือการยกย่องพ่อของพ่อทั้งหลาย พระเจ้าหรือพ่อนั้นได้รับการจดจำ ท่านนั้นถูกเรียกว่าแม่และพ่อ ท่านถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่ามนุษย์ทั้งหมดถูกเรียกว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อ แม้กระทั่งพ่อทางโลกก็ถูกเรียกว่าบาบา ใครบางคนผู้ที่เป็นพ่อทางโลกก็จดจำพ่อจากเหนือโลกนี้เช่นกัน จริง ๆ แล้วดวงวิญญาณเป็นผู้ที่จดจำ เขาก็ยังจดจำพ่อทางโลกอีกด้วย ดวงวิญญาณไม่ได้รับรู้รูปแบบหรือหน้าที่การงานของตนเอง ดวงวิญญาณไม่ได้รับรู้จักตนเอง ดังนั้นเขาจะรู้จักพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้อย่างไร? ผู้คนรู้จักพ่อทางโลกของเขาและมรดกที่ได้รับมาจากท่าน ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดท่านจึงได้รับการจดจำ? แน่หนอนที่มรดกได้รับมาจากพ่อเหนือโลก มีคำกล่าวไว้ว่า: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ผู้คนร้องขอความเมตตาและการให้อภัยจากท่านเพราะพวกเขาทำบาปอยู่เรื่อย ๆ สิ่งนี้ก็ยังถูกกำหนดไว้แล้วในละคร อย่างไรก็ตาม การรู้จักดวงวิญญาณและการรู้จักดวงวิญญาณสูงสุดเป็นวิชาที่ยาก เป็นสิ่งที่ง่ายที่สุดแต่ก็ยังเป็นที่ยากที่สุดด้วย ไม่ว่าจะเป็นการสอนวิทยาศาสตร์ ฯลฯ มากเพียงไรที่จะทำให้ผู้คนนั้นไปถึงดวงจันทร์ นั้นก็ยังไม่มียะไรเมื่อเทียบกับความรู้นี้ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะรู้จักตนเองและพ่อ ลูกทั้งหมดผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นบราห์มาภุมารและกุมารี ควรจะมีศรัทธาว่าลูก คือ ดวงวิญญาณ ลูกลืมนึกว่าลูก คือ ดวงวิญญาณ ผู้เป็นจุตและพ่อก็ยังเป็นจุตด้วย นี่คือนิยามที่ยาก ลูกลืมนึกว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกจึงลืมนึกที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้มีการฝึกฝนสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือ จุต และมีบทบาท 84 ชาติเกิดบนที่ที่อยู่ภายใน ลูกลืมแล้วแล้วแล้วว่าดวงวิญญาณนำร่างที่แตกต่างกันมาใช้และเล่นบทบาท นี่คือนิสัยหลักที่จะต้องเข้าใจ นอกเหนือจากความเข้าใจดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว ความรู้อื่น ๆ ทั้งหมดก็เข้าไปสู่สติปัญญาของทุกคน พวกเราใช้ 84 ชาติเกิดและเป็นส่วนหนึ่งของสรีรยศาสตร์และจิตตารวศาสตร์ วงจรนี้ง่ายตายอย่างยิ่งและดังนั้นลูกจึงเข้าใจ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีประโยชน์มากนักในการเข้าใจวงจร เช่นในการมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อนั้น ดวงวิญญาณ คือ ดวงดาว พ่อก็ยังเป็นดวงดาวที่แสนละเอียดอ่อนด้วย ท่านเท่านั้นคือผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียิเลส ด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีใครจดจำท่านอย่างสม่ำเสมอในวิธีนี้ ลูกไม่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกควรจะจดจำครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ฉันคือดวงวิญญาณ คำสั่งของพ่อก็คือ: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ฉันคือจุต ฉันได้มาที่นี่และกลายเป็นนักแสดง ฉันถูกปกคลุมด้วยสนิมของกิเลสทั้งห้า ฉันอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้ฉันต้องไปสู่ยุคทอง ดังนั้นจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ด้วยการจดจำพ่อในวิธีนี้ สนิมจะถูกขจัดไป สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม หลายต่อหลายคนไถ่อดเกี่ยวกับงานรับใช้ที่พวกเขาทำ: พวกเขาพูดว่า: วันนี้ฉันได้ทำงานรับใช้นี้และผู้คนมากมายก็ประทับใจ อย่างไรก็ตามชีพบบาเข้าใจว่า พวกเขาไม่ได้มีความประทับใจแม้เพียงน้อยนิดกับความรู้ของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเพียงแค่ประทับใจที่ได้ยินความรู้ว่าบาร์ตเปลี่ยนจากนรกเป็นสวรรค์ได้อย่างไรและลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร และลูกได้ผ่านสภาพสาโท ราโจและทาโมอย่างไร แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังเข้าใจว่าพระเจ้าไม่มีตัวตน แต่ในบรรดาพวกเขานั้นไม่มีใครเลยเข้าใจว่าพวกเขาคือ ดวงวิญญาณ พวกเขามีบทบาท 84 ชาติเกิดบนที่ที่อยู่ภายใน พ่อเป็นจุตเช่นกันและท่านมีความรู้ทั้งหมด และพวกเขาต้องจดจำท่าน พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งหลัก พ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกแก่ลูก แม้กระทั่งรัฐบาลก็ยังต้องการให้มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอ่อนยิ่งกว่านั้น: ดวงวิญญาณคืออะไร บทบาทของ 84 ชาติเกิดบนที่ที่อยู่ภายในเขาอย่างไร และสิ่งนั้นไม่สูญสลายอย่างไร! ไม่มีใครหมกมุ่นอยู่ในโยคะเพื่อจดจำสิ่งเหล่านี้ หรือหมกมุ่นอยู่กับการคิดว่าตนเองเป็นจุต และการจดจำพ่อที่จะทำให้บาปได้รับการปลดปล่อย ถ้าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้ พวกเขาจะกลับมาน่ารักอย่างยิ่ง ดูสิว่าลักษมีและนารายณ์น่ารักเพียงไร! ดูสิว่าผู้คนที่นี่เป็นเช่นไร! พวกเขาพูดว่า: ฉันไม่มีคุณธรรม พวกเขาพูดว่า: “พวกเราตกต่ำและสกปรก ส่วนท่านนั้นบริสุทธิ์เหลือเกิน!” เมื่อลูกมีศรัทธาว่าลูก คือ ดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจึงจะประสบความสำเร็จ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะประสบความสำเร็จเพียงเล็กน้อย บ้างคิดว่าเป็นเพราะพวกเขารู้ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ของโลกที่พวกเขามีความรู้ที่ตีมากในตัวเอง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้แสดงชาร์ทของโยคะ แทบจะไม่มีใครอยู่ในสภาพนี้ นั่นก็คือแทบจะไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ หลายคนไม่ได้มีการ

ฝึกฝนนี้ บาบออธิบายว่าลูกๆ แค่ควมรู้ของวงจรในสติปัญญาเท่านั้น ลูกๆ เพียงไม่กี่คนที่ฝึกฝนสิ่งนี้: ฉันทัดดวงวิญญาณ ฉันทัดมีโยคะกับพ่อที่จะทำให้ฉันออกจากยุคเหล็กและไปสู่ยุคทองได้ ฉันทัดดวงวิญญาณต้องรู้จักพ่อ ฉันทัดอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน ลูกจำนวนมากขาดการฝึกฝนนี้ หลายคนมาและพูดว่าสิ่งนี้ดี พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาถูกปกคลุมด้วยสนิมมากเพียงไร พวกเขาได้อยู่อย่างน่าเกลียดจากที่เคยสวยงาม พวกเขาจะกลับมาสวยงามอีกครั้งได้อย่างไร? ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ มิใช่เป็นเพียงเรื่องของการรู้จักประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เท่านั้น ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? วิธีการที่จะหลีกเลี่ยงการมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษคือ เพียงแค่อยู่ในการจดจำระลึกถึง หากโยคะของลูกไม่ถูกต้องแม่นยำแล้ว จะต้องได้รับการลงโทษจากดารามราช นี่คือการที่สำคัญอย่างยิ่งที่ไม่มีใครสามารถสอนได้ พวกเขาคิดว่าตนเองฉลาดอย่างยิ่งในความรู้ ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนั้น สิ่งหลักคือโยคะ หลายต่อหลายคนก็อ่อนแออย่างยิ่งในโยคะ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: จงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง! อย่าเป็นเพียงแค่บัณฑิต ฉันทัดดวงวิญญาณและฉันต้องจดจำพ่อ พ่อได้ให้คำสั่งแล้ว: มานมานะภาพ! นี่คือนมตราที่ยิ่งใหญ่ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงดาวและคิดว่าพ่อเป็นดวงดาวด้วยเช่นกันและจดจำท่าน พ่อไม่ได้มีรูปแบบใหญ่โตที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก มีความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีเพียงคุณเดียวเท่านั้นที่กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแรกของโลก พวกเขามีปวงประชานับเป็นแสนๆ คน มีปวงประชามากมาย เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ เพียงเมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ การฝึกฝนนี้ยากมาก เมื่อลูกนั่งลงเพื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึง พายุมากมายก็สร้างอุปสรรค เป็นเรื่องยากลำบากยิ่งที่ลูกนั่งลงเพื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอแม้เพียงครึ่งชั่วโมง ลูกล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า ความเพียรพยายามอย่างแผ่วถ่วงที่แท้จริงนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจความลับของวงจร แทบจะไม่มีลูกคนใดเข้าใจว่าจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อได้อย่างไร และแล้วจึงเข้าไปสู่การกระทำ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ จากนั้นลูกจะได้รับร่างที่ปราศจากโรคภัยและจะมีชีวิตที่ยืนยาว ลูกไม่สามารถกลายเป็นลูกบิดของลูกประจำด้วยการอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกเท่านั้น ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นลูกบิดได้ ไม่มีใครสามารถทำความเข้าใจความเพียรพยายามนี้ได้ ลูกเองก็เข้าใจว่าลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง มหารัตินี้ดีมากก็หย่อนยานไปในวินาที ลูกไม่รู้ถึงวิธีที่จะอธิบายสิ่งหลัก วินาทียาก พวกเขาได้ยี่ดระยะเวลาของวงจรออกไป ลูกพิสูจน์ว่าวงจรยาวนาน 5,000 ปีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ลูกไม่รู้ถึงความลับของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดและลูกไม่ได้จดจำท่าน เหตุนี้เองสภาพของลูกจึงขึ้นลง มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากมาย เมื่อลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นลูกบิดของลูกประจำได้ ไม่ได้เป็นเพียงเพราะลูกสามารถอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกได้เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นลูกบิดที่อยู่ติดกับพ่อของลูกประจำ ไม่เลย; ก่อนอื่นสติปัญญาของลูกต้องรักษาสำนึกว่าลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นแสนเล็กและลูกมีบทบาท 84 ชาติเกิดบนที่กัไวภายใน จากนั้นจึงจดจำวงจร สิ่งหลักคือโยคะ สภาพโยคีเป็นที่ต้องการ จงกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากที่เป็นดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะ ผู้ที่มีพลังโยคะเท่านั้นที่จะได้รับการปกป้องจากการลงโทษของดารามราช แทบจะไม่มีใครสามารถทำความเข้าใจความเพียรพยายามนี้ พายุมากมายของมายาจะมา สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามที่แผ่ถ่วงที่ลึกซึ้งอย่างยิ่ง การกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เมื่อลูกพัฒนาการฝึกฝนนี้ ลูกจะจดจำพ่อขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา สิ่งนี้เรียกว่าโยคะ ไม่เช่นนั้นแล้ว แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็จะสามารถที่จะเข้าใจเรื่องราวของความรู้ได้ ทุกยุคทุกเวลา ถูกแสดงไว้ในรูปภาพ สิ่งนั้นเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อผู้คนเริ่มงานที่เป็นสิริมงคลพวกเขาก็จะวาดสวัสดิเกะ นั่นคือ สัญลักษณ์ของยุคทอง เงิน ทองแดงและเหล็ก ตรงส่วนยอดสุดเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่แสนสั้น ดังนั้น ก่อนอื่นจงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อ ความสงบก็จะสามารถกระจายไปทั่วทุกหนแห่งได้ บาบจะได้รับการปลดปล่อยด้วยโยคะ ทั้งโลกได้ลืมดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดไปแล้ว บ้างพูดว่าพระเจ้าสว่างไสวกว่าพระอาทิตย์พันดวง อย่างไรก็ตาม เพราะพวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด แล้วสิ่งนั้นจะเป็นไปได้ได้อย่างไร? ทั้งสองจะสามารถเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? ไม่อาจมีความหลากหลายในเรื่องของขนาดได้ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ด้วย รูปแบบของดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด หากดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว ท่านเองก็เป็นเพียงจุดด้วย ไม่สามารถที่จะมีความแตกต่างใดได้ หากทุกคนเป็นพระเจ้าแล้ว ทุกคนก็จะเป็นผู้สร้างด้วย พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน ทุกคนได้รับบทบาทของตนเองแล้ว สิ่งนี้ต้องอยู่ในสติปัญญา นี่คือนิพจน์ที่ต้องเข้าใจ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและสนิมจะถูกขจัด สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งวงจร ในยุคทอง แม้ว่าลูกเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่ได้รู้จักพ่อหรือความรู้ ในเวลานี้ลูกได้รับความรู้ แต่แล้วความรู้ก็หายไป ที่นั่นลูกเพียงแต่มีความรู้ว่าคุณคือดวงวิญญาณ แล้วทั้งร่างของลูกเพื่อไปใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกเพียงแต่เล่นบทบาท มีอะไรที่ลูกต้องวิตกกังวลในสิ่งนั้นเล่า? ลูกแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง ลูกจะได้รับอะไรจากการร้องไห้? สิ่งนี้ถูกอธิบายให้กับพวกเขาเพื่อที่จะได้เข้าใจ และได้มีประสบการณ์ของความสงบบ้างเล็กน้อย เมื่อ

พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ได้เองแล้ว ก็อะธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ ผู้ที่อาวุโสก็อธิบายแก่ผู้อื่นว่า ผู้คนเหล่านั้นจะไม่กลับมาด้วยการร้องไห้ของเธอ เหตุใดจึงต้องร้องไห้เมื่อดวงวิญญาณได้จากร่างไปแล้ว? แม้แต่ในหนทางของความไม่รู้พวกเขาก็ยังเข้าใจสิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร มีสิ่งเจือปนอยู่ในดวงวิญญาณแต่พวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ประเด็นเหล่านี้จะละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง บาบ่าเข้าใจว่าลูก ๆ มากมายไม่ได้อยู่ในการจดจําระลึกถึง อะไรจะเกิดขึ้นเพียงแค่อธิบายให้แก่ผู้อื่น? พวกเขาเคยประทับใจอย่างยิ่งแต่ก็ไม่ได้มีประสบการณ์ของคุณประโยชน์ใดจากสิ่งนั้น เมื่อพวกเขาได้ตระหนักถึงเรื่องดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่พวกเขาจะกลายเป็นลูก ๆ ของท่านอย่างแท้จริง พ่อท่านนั้นคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านมาและปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ ท่านเองก็เป็นเพียงจุดเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม การรู้จักประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์มีใช้เรื่องใหญ่ แม้ว่าพวกเขาจะมาเพื่อที่จะเข้าใจทุกสิ่งก็ตาม ก็ยังต้องอาศัยความเพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอที่จะคงอยู่ในสภาพสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ พ่อท่านนั้นที่มากบอกลูกเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจวงจรโลก ขณะกำลังนั่งและเคลื่อนไหวไปมา จงทำความเข้าใจว่าพวกเขาต้องเข้าไปสู่ความเงียบสงบและพวกเขาต้องไปและอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน เวลานั้นบทบาทของเรากำลังจะมาถึงจุดจบ พวกเขาคิดว่ารูปแบบของพ่อเป็นจุดที่แสนเล็ก ท่านไม่ใช่สิ่งกัมขนาดใหญ่ บาบ่าแสนเล็กอย่างยิ่ง ท่านท่านนั้นคือผู้เดียวที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้และผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียุติแก่ทุกคน ฉันท ดวงวิญญาณ กำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน เมื่อลูกมีความคิดเช่นนั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ไม่มีใครในโลกรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด เวลานั้นลูก ๆ บราห์มินเข้าใจสิ่งนี้ แม้ชั้นยาสซิกิไม่เข้าใจสิ่งนี้ แล้วพวกเขาก็จะไม่มาทำความเข้าใจด้วย พวกเขาทั้งหมดจะเข้าไปสู่ศาสนาของตนเอง พวกเขาจะชำระสะสางบัญชีของตนแล้วกลับไป ด้วยการทำความเพียรพยายามนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ เวลานั้นลูกต้องกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หัวใจนั้นอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณต้องผูกพันหัวใจไว้กับพ่อ หัวใจไม่ได้อยู่ในร่างกาย ร่างกายมีอวัยวะทางร่างเท่านั้น เป็นหน้าที่ของดวงวิญญาณที่จะผูกพันหัวใจ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและผูกพันหัวใจของลูกไว้กับพ่อ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณแสนเล็กและละเอียดอ่อนอย่างยิ่งและเล่นบทบาท นี่คือการธรรมชาติ บทบาทที่ไม่สูญสลายอันยิ่งใหญ่ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็ก! บทบาทไม่สามารถหลบเลี่ยงไปได้ เป็นสิ่งที่ละเอียดมาก แม้ว่าลูกไม่ได้พยายามแต่ลูกก็ยังคงจดจำสิ่งหยาบ ๆ ได้ ฉันท ดวงวิญญาณ คือ ดวงดาวที่แสนเล็กและพ่อก็ยังแสนเล็กเท่าฉันท นี่คือการความเพียรพยายามที่ลูก ๆ ต้องทำเป็นอันดับแรก ดวงวิญญาณที่แสนเล็กนี้ที่เวลานี้ได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ นี่คือการแรกที่ชำระดวงวิญญาณ จงศึกษาเล่าเรียนด้วย! การเล่นเกมและการสนุกสนานนั้นก็ยังเป็นอีกเรื่องหนึ่ง การเล่นก็ยังเป็นศิลปะด้วย สถานภาพได้รับจากการศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ด้วยการเล่นเกม แผนกของการเล่นเกมสนั่นแยกต่างหาก มันไม่ได้มีความเชื่อมโยงใดกับความรู้อะไรเลย การออฟเฟอร์โอบด์ ฯลฯ ก็เป็นเพียงเกมส์เช่นกัน สิ่งหลักคือการจดจําระลึกถึง อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจําระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากการถูกลงโทษของดารามราช จงทำความเพียรพยายามที่แผ่ตัวในการจดจําระลึกถึงวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ คือการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จุด และจดจำพ่อ ผู้เป็นจุด
2. อย่าได้คิดว่าตนเองฉลาดอย่างยิ่งในความรู้ จงฝึกฝนที่จะสร้างสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง จงทำตามคำสั่งของพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงตนเอง และเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกด้วยการจบสิ้นความแตกต่างระหว่างการคิดและการกระทำ

จงทำให้เครื่องจักรทำงานได้อย่างรวดเร็วเพื่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งใด ๆ ที่ไม่ถูกต้อง เช่น สันสการ์ ธรรมชาติ คำพูดและความสัมพันธ์ที่ไร้ประโยชน์ เมื่อลูกคิดถึงบางสิ่งและทำสิ่งนั้นทันที เครื่องจักรของการเปลี่ยนแปลงโลกก็จะทำงานได้อย่างรวดเร็ว ขณะนี้มีความแตกต่างที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนระหว่างการคิดและการกระทำของดวงวิญญาณผู้ที่ได้เป็นเครื่องมือสำหรับการก่อตั้ง จงจบสิ้นความแตกต่างนี้ แล้วลูกจะสามารถเป็นผู้เปลี่ยนแปลงตนเองที่กลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกด้วย

คติพจน์: ผู้ที่โชคดีที่สุด คือ ผู้ที่ได้รับของขวัญแห่งประสบการณ์ในชีวิตของเขา

\*\*\* โอสม ชานติ \*\*\*